

af Gagen for Fuldmægtigen i Colonialcontoiret, maa jeg tillade mig at bemærke, at denne Forhøielse, som i sig selv vistnok er meget billig, vil som en nødvendig Følge medføre, at Gagen for Fuldmægtigen i det coloniale Revisionscontoir ogsaa forhøies til et lige Beløb, thi han staaer paa samme Gage, nemlig 700 Rd., og han har tjent 31 Aar, medens den anden Fuldmægtig kun har tjent i 28 Aar. At han ikke er taget med i Finantsloven, har formodentlig sin Grund i den forunderlige Adskillelse, der er mellem de coloniale Contoirer, idet det ene hører ind under Centralbestyrelsen, hvorimod Revisionscontoiret hører ind under det indirecte Skattevæsen. Han er derfor ikke kommet med i rette Tid, men jeg troer imidlertid, at Generaldecisoren, efterat denne Tillægsbevilling er bleven trykt, og han er bleven opmærksom paa den foreslaaede Forhøielse for Fuldmægtigen i Colonialcontoiret, har anbefalet Fuldmægtigen i Revisionscontoiret til Finantsministeren til en lignende Forhøielse. Jeg vil derfor tillade mig at spørge, om den høitærede Finantsminister er villig til at stille et Ændringsforslag i den Retning til denne Sags 3die Behandling, eller om muligt Udvalget vil gjøre det, thi jeg kan ikke godt stille det selv, fordi jeg jo skal være selv Jemtende for at stille et Forslag til 3die Behandling, og jeg veed ikke, hvorvidt jeg kan finde 14 Andre, der ville deeltage deri; men, dersom Finantsministeren selv stillede Forslaget, saa var Sagen jo dermed ordnet.

Hvad angaaer de Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, saa er min Hensigt dermed ikke saameget at bevirke en pæbliffelig Besparelse af et Par Tusinde vestindiske Dollars, uagtet Coloniernes Tilstand er saaledes, at enhver Besparelse, som fornuftigviis kan gøres, bør gøres; men min Hensigt har egentlig været at bevirke, at der fastsættes en Norm for Colonierne, saa at der kan blive en fast Regel at gaae efter med Hensyn til Fastsættelsen af Gagerne, hvorom det synes, at baade Gouverneuren, Finantsministeren og Colonialraadet ere temmelig uenige med sig selv indbyrdes. Det maa bemærkes, at ikke en eneste af de Gager, der findes paa dette Lovudkast, kan siges at være normeret siden Catastrophen

i 1848, da Coloniernes baade sociale og pecuniære Stilling blev aldeles forandret. De halve af disse Gager ere fra en ældre Tid; thi Embedsmændene have engang faaet en Slags Berettigelse til at faae en vis Sum, og denne udgjør med personlige Tillæg, med Tillæg til Contoirhold, og det Ene og det Andet et temmeligt betydeligt Beløb, der vistnok er større end nødvendigt for disse Embedsmænd. Derved er der imidlertid for Diebliffet Intet at gjøre, men jeg har kun villet gjøre opmærksom paa, at man ikke kan ansee disse Gager for normerede for Fremtiden. De øvrige Gager har jeg selv normeret, saaledes som Tid og Leilighed dengang førte det med sig; men jeg ansaae ikke disse Bestemmelser for at være evigvarende. De staae imidlertid endnu affurat saaledes, som de stode, da jeg kom fra Vestindien. Jeg troer derfor, det kunde være unsæligt, at man fastsatte en vis bestemt Sum for to af de høieste Embedsmænd, og det er det, jeg her har foreslaaet, thi deres Gager have en vigtig Indflydelse paa Bestemmelsen af Gagerne til de ringere Embedsmænd. Den Sum, der er bestemt for Gouverneuren, er 10,000 Dollars, nemlig 16,000 piece of eight, der omtrent svarer til 10,000 vestindiske Dollars; det er den samme Sum, som var normeret for Gouverneurposten i en tidligere Periode, da Lurusen var meget større end nu, da Omstændighederne have nødt Folk derovre til at indstrænke sig en heel Deel; dengang var der saaledes en større Grund til at give Gouverneuren en saa høi Gage som den af 20,000 Rd. I Forhold til hvad Gagerne ere, baade for de høieste Embedsmænd her i Landet, og tillige for de Embedsmænd, der tjene udenfor Landet i diplomatisk Stilling, vil man vistnok finde, at det er en høiere Sum end fornødent; vor Gesandt i London har kun 5000 Rd. mere, og der er dog Ingen, der vil sammenligne hans Udgifter med Udgifterne for Gouverneuren paa St. Croix. Den danske Ministerresident ved de nordamerikanske Fristatter har 3000 \$ eller 6000 Rd., hvilket rigtig nok er en usforholdsmæssig lille Gage, der vistnok burde forhøies til det Dobbelte; men selv om den var normeret til 12,000 Rd., saa kan man dog ikke sige, at Gouverneuren paa St.